

ZA POSOČJE

Kmalu bo preteklo pol leta, ko smo s strahom in sočutjem sprejeli grozeče vesti s Tolminskega, Idrijskega in Goriskega, ki so govorile o razdiralni naravni sili — potresu. Ob tej nesreči v Posočju so delovni ljudje in občani naše občine, kot že mnogokrat prej, takoj strnili svoje vrste v solidarnostni akciji, da bi čim hitreje, čim uspešneje in v različnih, najpotrebnejših oblikah pomagali prizadetemu prebivalstvu.

V občinskem koordinacijskem odboru za odpravo posledic potresa v Posočju sta bila in sta še ves čas prisotni enotnost in usklajenost akcije vseh družbenopolitičnih skupnosti in drugih organizacij, ki so prevzele odgovornost organiziranja zbiranja solidarnostne pomoči v občini. Vsi napor koordinacijskega odbora pa ne bi rodili sadu, če le-ta ne bi povsod naletel na visoko razvit čut solidarnosti, pripravljenosti pomagati sočloveku v nesreči. Le skupni napor in odločnost, da damo čimveč, so omogočili, da je akcija solidarnosti v naši občini, v delovnih organizacijah in na terenu dosegla svoj namen.

Koordinacijski odbor je na svoji seji 4. oktobra z zadovoljstvom ugotovil, da so naši delovni ljudje že izpolnili svojo prvo obveznost. V obliki enodnevnega zasluga so za prizadeto Posočje prispevali 3.517.376,35 dinarjev. Ni pa to vsa pomoč! V raznih drugih oblikah in to v materialu, avtobusih, stanovanjskih prikolicah in prostovoljnih prispevkih, so delovni ljudje in občani dali prispevek v vrednosti nadaljnjih 1.432.623 dinarjev. Za tako visoko solidarnostno zavest naši delovni ljudje brez dvoma zaslužijo polno priznanje.

Da je temu res tako, kažejo pobude nekaterih — ne redkih — delovnih kolektivov, da spričo nove škode, povzročene v septembrskem potresu, nadaljujemo z akcijo solidarnosti in ponovno zberemo sredstva v višini svojega enodnevnega zasluga. Koordinacijski odbor je pozdravil te odločitve in želi sindikalnim organizacijam, ki so nosilke takih pobud, polno uspeha.

V tem času porušeno Posočje ob pomoči vse naše družbe že obnavljajo, a prav ta obnova odpira vsak dan nove probleme, ki so rešljivi le ob novi pomoči delovnih ljudi, tudi naših močlanskih. Prav zato je še čas, da se vsi tisti, ki niso dali tistega, kar bi lahko in morali, še odrečejo dinarju in ga dajo v solidarnostne namene za Posočje.

Svoje solidarnostne prispevke naj nakažejo na isti žiro račun kot do sedaj: 50101-842-026-56554 — Občina Ljubljana Moste-Polje, pomoč prizadetim ob potresu v Posočju.

ZELENI PRSTAN LJUBLJANE

Pripravljen je projekt za ureditev aleje spominov in tovarištva (AST), s katerim bomo za vedno postavili edinstveni spomenik mestu heroju, ki je bilo 1170 dni kot koncentracijsko taborišče obdano z žico. Ljubljana je bila tedaj žarišče odpora enega najmanjših narodov v Evropi. Z družbenim dogovorom o gradnji, urejanju in vzdrževanju aleje spominov in tovarištva, ki je bil kot osnutek v javni razpravi od 15. septembra do 31. oktobra letos, bodo delovni ljudje Ljubljane prispevali sredstva, s katerimi bodo mladinske delovne brigade zgradile 4 m široko popeskano peš pot po trasi nekdanje žice, bunkerjev in strojničnih gnezd. Pot bo obdana z drevjem in še drugače urejena za rekreacijo ljudi. Seveda ima ta že dolgo zasnovani zeleni prstan Ljubljane globlji pomen kot samo spominsko obeležje, ki ga bodo delovni ljudje s pridom uporabljali za sprehode, za teke in druge oblike rekreiranja. To bo edinstveni spomenik, ki bo vse poznejše rodove spominjal na herojski upor malega mesta fašistični zverji, ki si ga je v svetovnem požaru pripravil za »mirno« bivanje.

Sklenitev družbenega dogovora so na 26. seji občinske skupščine vsi trije zbori podprli in dali več pripomb. Bili so mnjenja, da se za potrebna sredstva ne sme obremeniti le gospodarstva.

ZAKAJ DOGOVOR O GRADNJI ALEJE ŠELE PO 31 LETIH?

Ponosni na borbeno preteklost Ljubljane, s katero se ne more meriti nobeno drugo mesto, smo vsa leta po vojni ohranjali spomin tudi na bodočo žico in želeli to obeležje tudi trajno urediti. Tako je bila s prvim pohodom Ob žici okupirane Ljubljane leta 1957 sprejeta ideja o trajni usposobitvi trase za prirejanje množičnih partizanskih in lahkootletskih prireditve, navezanih na NOB v Ljubljani; vendar ideja tedaj ni bila realizirana. Leta 1961 so delovne organizacije obeležile traso nekdanje žice s 102 spominskimi kamnoma in šestimi spomeniki ob vpadnicah v mesto. Leta 1968 je skupščina mesta Ljubljana sprejela odlok o zaščiti trase, spomenikov in spominskih kamnov ob žici okupirane Ljubljane,

vendar odlok ni bil dokončno izveden in upoštevan pri nadaljnji gradnji in urbanizaciji mesta Ljubljana.

Realizacija idejnega projekta AST je zahtevala spremembe in dopolnitve odloka o sprejetju generalnega plana razvoja mesta Ljubljana za opredelitev aleje spominov in tovarištva ter sprejetje odloka o zaščiti spominskih kamnov, spomenikov in trase AST, s katerim so bili dokončno zavarovani trasa, spomeniki in spominski kamni s pripadajočimi strogo zavarovanimi, nezazidljivimi površinami ob trasi.

Na osnovi teh odlokov, ki jih je sprejela skupščina mesta Ljubljana maja 1975. leta, je bilo mogoče realno zasnovati predlog družbenega dogovora o gradnji, urejanju in vzdrževanju aleje spominov in tovarištva, ki je postala pomemben element general-

nega urbanističnega plana mesta Ljubljana. Zakaj se tako pozno odločamo za tako pomemben projekt? Težko je poiskati najbolj pravi odgovor. Vsekakor pa se moramo spomniti, da v prvih po vojni letih po tem ni bilo potrebe, kajti trpljenje, grozodejstva in zločini, ki so bili storjeni, so bili še preveč zarezani v srce in matere so še v črni obnovljale porušeno domovino. V obdobju industrializacije in napornih trenutkov družbenih preizkušenj v boju z ostanki starega kot tudi hudih pritiskov zunanjih sovražnikov, boj nekdanje Ljubljane niti za trenutek ni bil pozabljen. Nasprotno, bil je vir izjemnih moči in sok v rasti nove samoupravne socialistične družbe. Sedaj, več kot 30 let po končani osvobodilni vojni, pa je pravi čas, da se s polno zavestjo in elanom lotimo uresničitve tega enkratnega spomenika.

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

PROTI BOGATENJU

V ospredju pozornosti ločenih sej 26. zasedanja zborov skupščine občine Moste-Polje sta bila sklep o razpisu referenduma za uvedbo samopriskupke in družbeni dogovor o sofinanciranju enotnega programa, ki so jo vsi zbori navdušeno sprejeli.

Zelo živa razprava je bila o poročilih komisije za ugotavljanje izvora premoženja in še zlasti na seji družbenopolitičnega zbora, ki je soglašal z ugotovitvijo, da je izogibanje davčnim obveznostim eden od številnih vzrokov protipravnega ustvarjanja materialnega položaja in bogatenja posameznikov in da je učinkovitost družbene akcije zoper negativne pojave odvisna predvsem od povezanosti z delavskimi kontrolami, inšpekcijskimi službami, davčno službo in drugimi organi odkrivanja in pregona ter z vsemi drugimi in organizacijami, ki lahko dajo v teh naporih svoj ustvarjalni prispevek. Nujno je treba sprejeti zakon, ki bo določil

enotnejši postopek pri razreševanju različnih negativnih pojavov okrog neupravičenega bogatenja in ki bo omogočil formiranje posebnega koordinacijskega organa oziroma republiške komisije, ki bi občinskim komisijam nudila vso potrebno strokovno pomoč in ki naj bi opravljal tudi funkcijo drugostopenjskega organa. Predlagali so, da naj bi poročilo komisije ter stališča in priporočila vseh treh zborov obravnavale vse občinske, družbenopolitične organizacije, razprave pa naj bi stekle tudi v krajevnih skupnostih, kjer bi se moralo prenesti težišče opozarjanja na negativne pojave prekomernega bogatenja.

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

KODELJAVČANI

POZIVAJO

K TEKMOVANJU

Krajevna konferenca SZDL Kodeljevo napoveduje vsem mestnim krajevnim skupnostim, tekmovanje za najboljše rezultate na referendumu.

Letošnje žalne slovesnosti so bile po vsej občini, ob vsakem pomniku in grobu žrtv iz narodnoosvobodilne vojne zelo množične. Najmlajši so obudili spomin na padle junake že dan ali dva prej, vsi drugi na sam 1. november. Cvetje, drobne lučke in zanosne besede so budili spomin na junake, ki so prelili kri za svobodno domačo zemljo. Mnogim se je ob spominu nanje še bolj poglobil bes do mračnjaških sil in kljukastih križev, ki še danes sovražijo človeka in znajo moriti tudi brez topov in brez krvi. (Foto krožek OŠ Adolfa Jakhla) POGLED V PRIHODNOST

BILEČA 32 LET V SVOBODI

Občani naše pobratene občine Bileče so praznovali 2. oktobra svoj najlepši dan v letu, dan svobode.

Njihovega praznovanja se je udeležila tudi delegacija naše občine, ki so v njej bili poleg delegatov občinske skupščine letos prvič tudi delegati združenega dela HP Kolinska, Velana, Žito in Indos.

Lepo toplo jesensko vreme je prispevalo, da so bili stiki s tovariši iz Bileče še toplejši, prirčnejši in odkritejši. Sonce nas je vse dni spremljalo in dajalo popolno podobo lepemu čistemu mestecu s 6000 prebivalci (v širši okolici 14.000) in z 2430 zaposlenimi (pred vojno vsega 60). Mesto je obdano z vencem gorskih grebenov, poraščenih z nizkim grmičevjem, vrh grebenov pa se vidi belina hercegovskega kamenja, ki še lepša veličastni pogled v neskončne daljave... Prav ta čudovita naravna slika je bila tako pomembna za izbris predstave o tem mestu, ki sem ga poznala samo po pesmi Bilečanka in njegovi težki preteklosti.

Proslavi svobode so bili posvečeni razni športni dogodki, srečanje mladine Bileče z gajenci pešadijske oficirske šole in kulturno-zabavni program. Temu dogodku je bila posvečena tudi svečana seja občinske skupščine, ki je prejela odlok o podelitvi nagrade mesta Bileče in prvič tudi podelila nagrado pešadijski oficirski šoli. Le-ta je nagrado odstopila kulturnemu dru-

tvu. Vsi povabljeni delegati smo bili gostje te šole, v kateri smo spoznali življenje in delo bodočih pešadijskih oficirjev. Možnosti za delo in šolanje kažejo na to, da v bilečanski oficirski šoli le ni tako hudo, kot nekateri pravijo. Res je disciplina na višku, pa tudi red in snaga sta lahko vsem za zgled.

Pred spomenikom padlim borcem v Bileči je bilo vseljudsko zborovanje, na katerem je govoril Vojo Colović, član predsedstva CK ZK BiH. Naša delegacija je skupaj z Bilečanci položila venec pred spomenik padlim borcem. Prav na dvaintrideseti rojstni dan svobode Bileče so občani dobili prvo številko Bilečanki NOVOSTI, glasila socialistične zveze delovnih ljudi Bileče. V tej prvi številki je bila vsem občanom predstavljena tudi naša občina v sestavku Široki putevi bratske saradnje.

Nepozabno bo ostalo srečanje z Vladom Šegertom, velikim hercegovskim junakom, piscem knjige Krv na kamnu in komandantom 29. udarne hercegovske divizije, s tem preprostim ljudskim junakom, ki so ga pozdravljali mladi in stari, ga objemali in mu stiskali roke. Za vsakega je našel čas in toplo besedo. Pri mnogih sem opazila v očeh solze, ki so verjetno privrele ob spominu na lepe in težke trenutke še ne tako davne preteklosti. Prav tako mi bo ostal toplo v spominu obisk nacio-

nalnega parka v Sutjeski, kraja, kateremu se moramo globoko prikloniti, saj tam skoraj ni koščka zemlje, ki ne bi bil prepojen s krvjo. V ta veličastni kraj bi morali vsi naši mladi, da bi spoznali veličino bojev jugoslovanskih narodov za svojo svobodo! Na mladino sem se v tem prispevku spomnila zato, ker sem v Sutjeski videla mnogo mladih. Prav iz vrst te množice mladih so pred spomenikom padlim sprejemali v mladinsko organizacijo in najboljše tudi v zvezo komunistov. Bil je to veličasten trenutek, vreden posnemanja...

Med našim bivanjem smo imeli tudi uradne razgovore o možnostih sodelovanja, z združenim delom, o možnostih povezovanja dela in sredstev, o neizčrpnih možnostih proizvodnje gradbenega materiala iz hercegovskega kamna. Izdelki, ki so jih nam pokazali, bi pri osvojitvi proizvodnje nadomestili marsikateri drug gradbeni material, na primer, pri zidnih in talnih oblogah in še drugje. Po laični oceni so izdelki iz tega kamna mnogo lepši kot iz marmora, zaradi njihove sivine in žil, ki potekajo skozi izdelke.

Ti razgovori so le začetek bodočega ekonomskega sodelovanja, ki naj bi odprlo možnosti prizadevanja občanov obeh občin za naš vsesplošni gospodarski napredek, za še večji skupni napredek združenega dela in bratskega sodelovanja.

Slavka Jerman

Bogo Bratina

KADROVSKE SPREMEMBE V IZVRŠNEM SVETU SKUPŠČINE

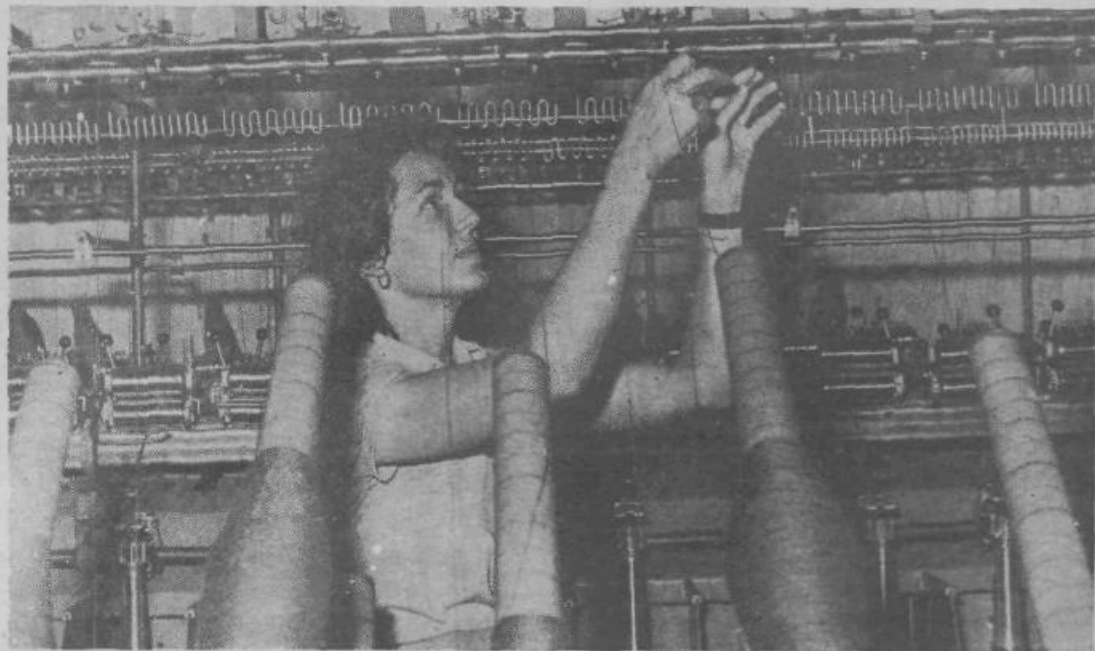

Jože Kavčič

Na 25. seji občinske skupščine so delegati sprejeli razrešnico predsednika izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Moste-Polje Boga Bratina in na njegovo mesto imenovali diplomiranega ekonomista, Jožeta Kavčiča, ki je bil dotlej direktor sektorja sredstev in naložb pri Ljubljanski banki v podružnici za kreditiranje stanovanjskega in komunalnega gospodarstva Ljubljane.

Bogo Bratina je bil izvoljen in imenovan za predsednika izvršnega sveta 29. aprila 1974. Svet delegatov živilskega kombinata Žito je sprejel njegovo kandidaturu, ki jo je vložil ob razpisu in ga 29. julija 1976 imenoval za gl. direktorja kombinata. Zaradi tega imenovanja in spričo dejstva, da ni možno opravljati profesionalne funkcije predsednika izvršnega sveta občinske skupščine in profesionalne dolžnosti glavnega direktorja kombinata Žito hkrati, je Bogo Bratina zaprosil za razrešnico dolžnosti predsednika IS. Delegati so to z razumevanjem sprejeli in se mu zahvalili za prizadevanje ter izrazito delavnost, s katero se je odlikoval. Zaželeli so mu uspešno delo tudi na novem delovnem področju.

Toplo so ob imenovanju sprejeli tudi novega predsednika IS skupščine Jožeta Kavčiča.

Tekstilni kombinat BILEČANKA, ki ima svoje TOZD v Bileči, Gacku, Nevesinju in Čapljini, je osrednji industrijski steber te občine. Odlikuje se po vrhunski kakovosti. Zato so mu vrata svetovnega tržišča odprta. Letos lodo izvozili za 60 milijonov dinarjev.